

Jeg ved ikke, om der er overvejelser i gang om det allerede; ellers synes jeg, man skulle tage det op, og det offentlige er jo netop mange gange gået foran med den slags initiativer. Det kunne være en måde at komme videre på.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren hev et godt eksempel frem, nemlig Danfoss, der havde sparet 80 pct. af vandforbruget. Mit spørgsmål til ministeren er: Var det ikke helt frivilligt? Var det ikke, uden at Folketinget blev spurgt, uden at vi i det hele taget har lovgivet om det? Det var et meget godt eksempel, ministeren kom med, og det bekræfter altså, at ad frivillighedens vej når man faktisk længst.

Det, jeg også godt vil svare på, er det samme spørgsmål, som hr. Langkilde svarede på, nemlig ministerens spørgsmål om, hvordan noget kan være så godt, når det er frivilligt, og så skidt, når det er tvang. Jeg gav ministeren ét eksempel nede ved bordet for lidt siden. Jeg sagde til ministeren: Ministeren synes, det er godt at ryge en cigaret, fordi det er frivilligt. Hvis hans mor havde sagt til ministeren, da han var 6 år: Du skal ryge den cigaret, så havde det været skidt.

Jeg vil komme med ét eksempel mere. Det har ikke noget med tobak at gøre. Den produktion, som de virksomheder, vi havde ovre ved ministerens venner i Østeuropa, lavede, uanset om det var biler eller kanoner, var tvang. Virksomheden fik at vide: Så meget skal I lave. Det var skidt, fordi der var en masse ressourcespild, fordi man ingen økonomisk motivering havde til at gøre det anderledes. Derimod er de ting, der blev lavet i Vesten, hos ministerens fjender herovre, lavet ad frivillighedens vej, og derfor har de været interesseret i at spare på ressourcerne ad frivillighedens vej.

Jeg skal i øvrigt sige tak for debatten her.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil begynde med at sige tak til ministeren for den solstrålehistorie, vi fik ovre fra Danfoss. Det er jo rart, når man har sådan nogle historier.

Men miljøministeren nævnte her for kort tid siden – jeg går ud fra, det var i anledning af en bemærkning i min ordførertale – hvorfor medarbejderne skal med, hvorfor de skal motiveres, hvorfor det er godt at have dem i bestyrelserne osv.

Jeg synes også, det er ganske udmærket på mange måder, at medarbejderne kan engagere

sig i processen, men mit spørgsmål er: Hvorfor skal regeringen blande sig i det?

Når miljøministeren nu er så glad for, at medarbejderne blander sig og engagerer sig i virksomheden, håber jeg, han vil gå tilbage til sin partifælle i Skatteministeriet og spørge, hvorfor man har lukket for medarbejderaktier nu. Men det var bare en lille ekstra bemærkning.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at disse ting vil ske af sig selv efterhånden. Der er ingen tvivl om, at virksomhederne med det konkurrenceparameter, der ligger i det, sagtens selv kan finde ud af, hvornår de skal tage disse miljøinitiativer.

Jens Vibjerg (V):

Miljøministeren sagde, at dette her er et lille skridt, men det koster jo mange penge for virksomhederne. Nogle vil tjene pengene hjem, fordi virksomheden nu har en karakter og en produktion, der gør det muligt for dem at tjene penge ved et miljøregnskab, andre vil ikke. Men det skal i hvert fald ikke gå med det her som med bondemanden, der var ude at samle sten og sagde til hesten: Kan du trække den her, kan du også trække den! Men efterhånden kunne den altså ikke trække læsset længere.

Den virkning vil dette lovforslag også have for nogle virksomheder. Alle de gode eksempler, der er fremdraget i debatten i dag, er jo udtryk for frivillige, strategiske tiltag i virksomhederne, og det er det, vi skal fremme.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men vil gerne takke ordførerne for en god og spændende eftermiddag. Når jeg kommer herop, er det, fordi jeg fik stillet et spørgsmål, jeg faktisk ikke svarede på. Det var fru Gitte Seeberg fra Det Konservative Folkeparti, som spurgte mig, om det forholder sig sådan, at det er virksomhederne selv, der laver regnskaberne, eller om der skal en ekstern revision til at lave dem.

Svaret på spørgsmålet er, at det er virksomhederne selv, der laver dem. Om det med tiden kan være mennesker, som er eksperter i at lave grønne regnskaber, der kan bistå virksomheden, ved jeg ikke. Der er vel allerede i dag ekspertise i dette samfund, der kan hjælpe på dette område. Men det er altså noget, virksomheden selv udarbejder.

Hermed sluttede forhandlingen.